

Martin Beneš Stavbařů 1783, 413 01 Roudnice n/L

Ústavní soud ČR
Joštova 8
657 00 BRNO

Navrhovatel: **Martin Beneš**, důchodce
Stavbařů 1783
413 01 Roudnice n/L

ÚSTAVNÍ SOUD ČR	
Joštova 8, 660 83 Brno	
Došlo dne:	21 -08- 2007 3
_____ krát Přílohy: _____	
Čj.: viz číselný kód Vyřizuje: _____	

Účastník : **Nejvyšší správní soud v Brně**
Moravské náměstí 6
657 40 Brno

Ústavní stížnost

proti rozsudku NSS ze dne 19.7.2007 č.j. 3 Aps 6/2006 - 76,
podaná podle čl.87 odst. 1 písm. d) Ústavy a ust. § 72 *et. seq.*
Z.č. 182/1993 Sb. o Ústavním soudu

Dvojmo

Žádost o osvobození od soudního poplatku

Přílohy: dle textu, podle seznamu

I.

Navrhovatel je občanem základního územního samosprávních celku, města Roudnice nad Labem a tvrdí, že pravomocným rozhodnutím orgánu veřejné moci v řízení NSS ve věci Kasační stížnosti čj. 3 Aps 6/2006 -76., bylo porušeno jeho základní právo zaručené ústavním pořádkem. Účastníkem je Nejvyšší správní soud v Brně (dále jen „NSS“), který je správním orgánem veřejné moci, který jako vrcholový soudní orgán ve věcech patřících do pravomoci soudů ve správním soudnictví zajišťuje jednotu a zákonnost rozhodování tím, že rozhoduje o kasačních stížnostech v případech stanovených zákonem.

V souladu s § 12 odst. 2 a 3 zákona č. 182/1993 Sb. o Ústavním soudu (dále jen „ú.s.“) NSS sleduje a vyhodnocuje pravomocná rozhodnutí soudů ve správním soudnictví a na základě zájmu jednotného rozhodování soudů přijímá stanoviska k rozhodovací činnosti soudů ve věcech určitého druhu. Dále, v zájmu zákonného a jednotného rozhodování správních orgánů se NSS v případech a postupem, v tomto zákoně stanovených, může při své rozhodovací činnosti usnést na zásadním usnesení.

Meritem této ústavní stížnosti je, že se žalobce v napadené věci domáhá svého základního práva na spoluúčasti na samosprávě svého města založeného v § 16 odst. 2 písm. f) a g), které mu zakládá právo požadovat projednání určité záležitosti v oblasti samostatné působnosti zastupitelstva obce přímo na zasedání zastupitelstva. Tuto proceduru neupřesňuje zákon o obcích ani jednací řád žalovaného.

Zákon o obcích ale, přesně, jasně a naprosto nepochybně definuje povinnost, jak má postupovat v takovém případě zastupitelstvo obce – žalovaný. Jde o ust. § 16 odst. 2 písm. f) a g) a § 87, § 94 odst. 2 zákona o obcích a ust. § 6 odst. 4 jednacího řádu žalovaného.

Žalovaný tak nepostupoval v souladu se zákonem a správní soudy to, v rozporu se základním právem občanů obcí nezjistily a toto porušení základního práva občanů naopak potvrdily.

Toto rozhodnutí NSS efektivně zbavuje občany obcí jejich práv zakotvených v Ústavě ČR na spoluúčast na samosprávě obce a definovaných § 16 odst.2 zákona o obcích. Tím došlo **k trvajícimu zásahu** do jejich zákonem garantovaného práva. Tento zásah se naposledy projevil dne 19.7.2007 vynesemím rozsudku NSS ve věci čj.3 Aps 6/2006 -76. Jak je podrobně odůvodněno v žalobě čj. 15 Ca 36/2005 a dále v této ústavní stížnosti podrobně a velmi ze široka vysvětlím důvody fabulace odůvodnění správních soudů.

Tuto ústavní stížnost navrhovatel podává ve smyslu § 75 odst. 2) ú.s. a předpokládá že Ústavní soud neodmítne přijmout tuto stížnost, i když není splněna podmínka podle § 75 odst. 1) ú.s., protože tato stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele a týká se pro závažnost a precedenční rozhodnutí NSS, všech oprávněných občanů města Roudnice n/L a občanů obcí. Jak prokáží v dalších bodech této stížnosti, napadený rozsudek NSS a KS trpí více závažnými vadami a z toho důvodu jsou jeho závěry protiprávní, tedy v rozporu se zákonnými právy občanů obcí.

II.

Ve smyslu rozhodovací pravomoci NSS rozhodl dne 19.7.2007 ve věci Kasační stížnosti čj. 3 Aps 6/2006-76, kde občan města Roudnice n/L brojil proti protiprávnímu rozhodnutí v rozsudku Krajského soudu v Ústí n/L č.j. 15 Ca 36/2006-35, ze dne 31.5.2006, který porušil jeho základní právo zaručené ústavním pořádkem a tuto kasační stížnost zamítl a v odůvodnění uvedl:

„NSS přezkoumal napadený rozsudek KS v Ústí n/L v rozsahu uplatněných stížnostních bodů a po posouzení věci dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná. Z obsahu kasační stížnosti je zřejmé, že se stěžovatel dovolává důvodu vymezeného v ustanovení § 103 odst. 1 písmeno a) s.ř.s. tj. nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Skutkový stav, tak jak byl zjištěn krajským soudem, stěžovatel nijak nezpochybil, NSS jej považuje za dostatečný, a proto z něj vycházel sám i v řízení o kasační stížnosti. O věci samé uvážil NSS takto:

Stěžovatel trvá na tom, že byla postupem žalovaného v průběhu zasedání konaného dne 14.12.2005 porušena jeho práva vyplývající z ustanovení § 16 odst. 2 písm. f) a g) a § 94 odst. 2 obecního zřízení. Pokud krajský soud dospěl k opačnému závěru, je podle stěžovatele jeho závěr právně vadný. NSS toto přesvědčení stěžovatele nesdílí. Naopak je toho názoru, že krajský soud posoudil věc zcela správně, v odůvodnění rozsudku provedl naprosto srozumitelný rozbor a výklad dovolávajících ustanovení obecního zřízení včetně vysvětlení odlišností jednotlivých případů a způsobu uplatnění práv vyplývajících z každého z nich. Interpretaci krajského soudu považuje NSS za zcela přiléhavou a plně se s ní ztotožňuje. Žádá-li stěžovatel, aby mu bylo umožněno podat návrh na zařazení určitého bodu do programu probíhajícího zasedání zastupitelstva,“ (Poznámka navrhovatele pro sjednocení stanovisek ke skutkovému stavu a požadovaném právu žalobce /dále jen „p.n.“: to se nikde v žalobě, v petitu ani v kasační stížnosti žalobce nedovolává, ani se nezmiňuje o takovém právu, obecní zřízení „bod programu“ nezná, jak podrobně rozvedu v odůvodnění této ústavní stížnosti), „dovolává se práva, které nelze dovodit z žádného zákonného ustanovení obecního zřízení.“ (p.n.: to je žalobci známo ze zákona o obcích a usiluje o právo založené v § 16 odst. 2 písm.c), f) a g) na jednání zastupitelstva, jak NSS potvrzuje v úvodu svého Odůvodnění. Cituje přesně petit žaloby, **„žalobce se domáhá toho, aby žalobci žalovaný nebránil ve výkonu jeho práva zakotveného v § 16 odst. 2 písm. c), f) a g) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecního zřízení) a umožnil mu navrhopat na zasedání žalovaného k projednání vlastní záležitosti a umožnil mu přiměřeně se na těchto zasedáních vyjadřovat k projednávaným věcem.“** Žalobce nechce nic víc, ale ani méně! A je si toho žalobce vědom, jak vyplývá z konstatování NSS, z žaloby i kasační stížnosti a důkazů přiložených k žalobě!). „Postup podle § 16 odst.2 písm. f) tohoto zákona totiž evidentně předpokládá, že o podnětu ze strany občana (žádosti o projednání určité záležitosti v oblasti samostatné působnosti radou obce zastupitelstev obce) **bude nejprve tímto orgánem rozhodnuto**, a teprve na základě kladného rozhodnutí dojde k samotnému projednání podnětu na zasedání rady či zastupitelstva obce.“ (p.n: To je jediné v čem má NSS pravdu a jde o

přesně popsaný zákonný postup, kterého se žalobce celou dobu domáhá. Viz petit).

„Povinnost projednat navrhovanou věc (p.n. věcně na právě probíhajícím zasedání) stanoví zákon pouze za situace, kdy návrh podá určitá kvalifikovaná část občanů obce (věta za středníkem!). Nejedná-li se o tento případ, neodpovídá právu „požadovat projednání určité záležitosti“ povinnost orgánu obce této žádosti vyhovět.“ (p.n. **musí o ní rozhodnout** § 94 odst. 2 !!!)

Tento výklad efektivně zbavuje občany obcí jejich práv zakotvených v Ústavě ČR na spoluúčast na samosprávě obce a definovaných § 16 odst.2 zákona o obcích. Tím došlo **k trvajícím zásahům** do jejich zákonem garantovaného práva. Tento zásah se naposledy projevil dne 19.7.2007 vynesáním rozsudku NSS ve věci čj. 3 Aps 6/2006 -76. Jak je podrobně odůvodněno v žalobě čj. 15 Ca 36/2005.

Jde o stanovisko NSS v rozporu se zákonem. Dále toto stanovisko je v rozporu s požadovaným rozhodnutím žalobcem v petitu žaloby. Správně česky, žalobce o voze, NSS o koze!

Žalobce požaduje právo odvozené z práva založeného v § 16 odst. 2 písm. f) a g), které mu zakládá právo požadovat projednání určité záležitosti v oblasti samostatné působnosti zastupitelstva obce přímo na zasedání zastupitelstva. Tuto proceduru neupřesňuje zákon o obcích ani jednací řád žalovaného.

Zákon o obcích, ale přesně, jasně a naprosto nepochybně definuje povinnost, jak má postupovat v takovém případě zastupitelstvo obce – žalovaný. Jde o ust. § 16 odst. 2 písm. f) a g) a § 87, § 94 odst. 2 zákona o obcích a o ust. § 6 odst. 4 jednacího řádu žalovaného.

Jak je prokazatelné z petitu žaloby, žalobce o zařazení určitého bodu do programu neusiloval a ani proti nezařazení jeho návrhu do programu jednání žalovaného nebrojil, jak dokazuje požadovaný petit. Přesto soud dospěl k závěru, že napadený rozsudek Krajského soudu v Ústí n/L netrpí vadou podle § 103 odst. 1 písm. a) s.ř.s. a kasační stížnost proto zamítl.

III.

Navrhovatel tímto žádá, aby mu byl v souladu s ustanovením § 83 z.č. 182/1993 Sb. ú.s. ustanoven zástupce z řad advokátů, nejlépe z Brna. Navrhuje, pokud je možno, JUDr. Zdeňka Koudelku, Ph.D. z právnické fakulty Masarykovi univerzity Brno. Žádá o zaplacení nákladů spojených s tímto zastoupením (§ 29 a § 30 odst.1). V příloze žaloby je kopie posledního výměru plného invalidního důchodu a potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro přidělení právního zástupce a odůvodnění majetkových poměru stěžovatele. Je plně invalidní důchodce r. 1941, celý život persekuovaný, rozvedený, nemajetný a důchod z velké části spotřebuje na náklady bydlení a zbytek na léky a na rehabilitaci a udržování základních životních funkcí.

Přílohy kopie : Poslední důchodový výměr ze dne 5.1 2007
Potvrzení o majetkových poměrech.
Lustrační osvědčení. MV č.j. SP-7401/1-LU-93 ze dne 10.06.1993.

IV.

První vážné a zásadní nesprávné posouzení skutkového stavu, tedy vadou podle § 103 odst. 1 písm. a) s.ř.s. je na základě nepochopení, nesprávného právního výkladu petitu správní žaloby a rozhodování o jiném právu občanů, než-li se žalobce v petitu domáhá, špatné rozhodnutí o tom, že **žalobce není v části žaloby**, již je brojeno proti upření práva občanovi obce přímo předkládat vlastní návrhy na projednání věci v průběhu zasedání žalovaného, **aktivně legitimován**.

NSS přezkoumal napadený rozsudek KS v Ústí n/L v rozsahu uplatněných stížnostních bodů a po posouzení věci dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná. Z obsahu kasační stížnosti je zřejmé, že se stěžovatel dovolává důvodu vymezeného v ustanovení § 103 odst. 1 písmeno a) s.ř.s. tj. nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Skutkový stav, tak jak byl zjištěn krajským soudem, stěžovatel nijak nezpochybil, NSS jej považuje za dostatečný, a proto z něj vycházel sám i v řízení o kasační stížnosti.

Jak vyplývá z kasační stížnosti na rozhodnutí KS v Ústí n/L sp.zn. 15 Ca 36/2006 ze dne 13.6.2006 v části I. žalobce v tomto stížnostním bodě tvrdí: „Soud I. stupně nesprávně posoudil, že **kdýž žalovaný neumožnil žalobci** (p.n. Krejzovi **staršímu**) **přednést** (navrhnout) **svůj vlastní požadavek** (podnět) k projednání určité záležitosti v oblasti samotné působnosti žalovaného **na zasedání žalovaného** při projednávání programu zasedání (p.n. projednávání věci § 16 odst.2 písm. c) obecného zřízení), tak jako to umožnil občanovi Krejzovi **mladšímu**, **že tím zaniklo žalobci** (p.n. Krejzovi **staršímu**) **právo přednést** (navrhnout) svůj vlastní **požadavek** (podnět) **k projednání určité záležitosti**.“

Naprosto přesně žalobce cituje nesprávné odůvodnění napadeného rozsudku KS na str. 3: „*Podle zákonné úpravy tedy občanům obce nesvědčí právo přímo předkládat vlastní návrhy na zařazení určité věci k projednání do programu projednávaných záležitostí v průběhu zasedání žalovaného*“. Odůvodnění soudu nemá žádnou oporu v obecním zřízení a proto je nesprávné a v rozporu se zákonem, tedy protizákonné.

Občanům obce zákon nikde nazakazuje na zasedání přímo předkládat vlastní návrhy na zařazení určité věci k projednání do programu projednávaných záležitostí v průběhu zasedání žalovaného a naopak rozhodnutí nejvyšší právní síly v § 7 odst.19 jednací řád zastupitelstva města Roudnice n/L s tímto počítá, „*občané města uvedení v § 16 a 17 zákona o obcích, mají právo na zasedání zastupitelstva města vyjadřovat své stanovisko k projednávaným věcem*“, stejně, jako zákon předjímá podání takových návrhů v průběhu zasedání žalovaného v § 94 odst. 2 obecní zřízení, a zakládá povinnost žalovanému „*O zařazení návrhů přednesených v průběhu zasedání zastupitelstva obce na program jeho jednání rozhodne zastupitelstvo obce*“. A to ve smyslu lhůt deklarovaných v § 16 odst. 2 písm. f) a g). Jak vysvětlil dozorový orgán MV ve svém sdělení ředitelce KÚ Ústeckého kraje

č.j.: ODK-623/2-2005 ze dne 6.4.2005, cituji: „podle § 16 odst. 2, písm. f) zákona o obcích, občan má právo požadovat projednání určité záležitosti v oblasti samostatné působnosti radou města nebo zastupitelstvem města. Zákon o obcích však uvedené právo blíže nekonkretizuje a neupravuje ani konkrétní způsob jeho realizace. Z tohoto důvodu je, podle našeho názoru, třeba **připustit** realizaci tohoto práva **jakýmkoli** zákonem dovoleným způsobem. ... nelze tedy vyloučit ani případy jiného způsobu realizace, např. ústně“.

„Občan, podle našeho názoru, má právo zastupitelstvu města při projednávání programu jednání navrhnout projednání určité záležitosti v samostatné působnosti zastupitelstva“ (p.n. tj. zařazení na program přímo na zasedání zastupitelstva města!), „to vyplývá nikoli z obsahu práva podle §16 odst. 2 písm. f) zákona o obcích, ale z jiných ustanovení zákona o obcích, konkrétně z ustanovení § 16 odst.2 písm. c) ve spojení s § 94 odst.2 zákona o obcích“ (p.n.A § 6 odst.4 jednacího řádu!)

Dále stanovisko MV uvádí, že vznesený požadavek projednání určité záležitosti na probíhajícím jednání zastupitelstva obce, „lze posoudit jako jeden z přípustných způsobů realizace práva podle §16 odst. f) zákona o obcích a zastupitelstvo obce by mělo takový požadavek projednat v režimu § 16 odst. 2 písm.f) zákona o obcích a ve lhůtách, které z citovaných ustanovení (ve spojení s § 16 odst.2 písm. g / zákona o obcích) vyplývají!!!

Na základě těchto vysvětlení MV a zákona o obecním zřízení má občan právo požadovat projednání vlastní věci na zasedání žalovaného, protože zastupitelstvo jinak nejedná, § 93 odst. 2 obecného zřízení a proceduru nestanovuje zákon ani jednací řád. Tomu svědčí i **rozhodnutí nejvyšší právní síly zastupitelstva o právu občanů** při výkonu samosprávy města Roudnice n/L **č.j. SR/11/Fr/05 ze dne 12.1.2005**, že může občan města podávat návrh kdykoliv.

Pojetím obce (včetně obcí s postavením měst a statutárních měst) jako samosprávného společenství občanů je fakticky založen takzvaný osobní základ samosprávy obcí, tvořený respektive představovaný občany obce, vybavenými příslušnými právy. Východiskem tedy zakladatelem těchto práv je ústavně právní oprávnění podílu občanů na správě věcí veřejných přímo, nebo volbou svých zástupců, zakotvené v čl. 21 Listiny základních práv a svobod, která je součástí Ústavy.

Rozhodné právní stanovisko, nejvyšší právní síly (Ústava č. 1/1993 Sb.Listina základních práva a svobod čl. 21 Listiny, čl. 99 a čl. 100) pro občany při samosprávě města Roudnice n/L, **č.j. SR/11/Fr/05 ze dne 12.1.2005**, je přílohou této stížnosti a dokazuje, že žalované právo existuje a starosta – řídící jednání, to věděl od **25.6.2004**, (slovy od roku dvatisícečtyři):

Město Roudnice n/L svým rozhodnutím č.j. SR/11/Fr/05 ze dne 12.1.2005 na podnět na zasedání zastupitelstva dne 15.12.2004 rozhodlo, že „Návrhy, podněty a připomínky orgánům města podle § 16 odst. 2 písm.g) zákona o obcích, může občan podávat 24 hodin denně, 7 dní v týdnu, 365 dní v roce“. Tedy kdykoliv, tedy i na právě probíhajícím zasedání zastupitelstva.

Totéž tvrdí i stanovisko Města Roudnice n/L podstatné a závazné pro samosprávu města Roudnice n/L, vypracované Mgr. Tomášem Kumstátem, právníkem města, **ze dne 25.6.2004**, kdy ve věci: Jednací řád zastupitelstva města z pohledu garance občanských práv, mimo jiné uvádí: „Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (dále jen „zákon“) a jednací řád města Roudnice n/L (schválený 28.4.2003) musí zajišťovat participaci občana na jednání a rozhodování zastupitelstva ve dvojím směru:

- **možnost navrhnout a zařazovat vlastní návrhy** (v rozsahu jednacího řádu § 4 odst. 6) a 7) a to ústně p.n.) či podněty **na pořad jednání zastupitelstva**.
- **možnost vystoupit na jednání zastupitelstva s vlastním stanoviskem k diskutované (projednávané p.n.) věci**.

Dle § 16 odst.2 písm. f) ObecZ **má** plnoletý **občan obce právo požadovat projednání určité záležitosti** v oblasti samostatné působnosti radou nebo **zastupitelstvem obce**; ...

Zákon o obcích pamatuje i na možnost zařazení návrhů občana na pořad jednání zastupitelstva po zahájení jeho zasedání. V souladu s § 94 odst.2 zákona rozhodne o zařazení návrhů přednesených v průběhu zasedání zastupitelstva obec na program jeho jednání zastupitelstvo obce. Toto ustanovení dopadá i na návrhy občanů, přičemž procedurální aspekty se budou řídit příslušným ustanovením § 7 jednacího řádu zastupitelstva. Pokud žádá občan o zařazení vlastního návrhu na pořad jednání, je předsedající povinen dát o tom hlasovat (rozhodnout) zastupitelstvem. Zákonem je dána povinnost rozhodnout, ať už kladně, či záporně. Těto zákonné úpravě odpovídá § 6 odst. 4 jednacího řádu.

Zrekapituluji skutkový stav podle zápisu 22. zasedání žalovaného ze dne 14.12.05 strana 1-2:

Cituji:

„Poté p. starosta přednesl návrh programu:“ (p.n.:Slovy zákona o obcích, „**projednávanou věc“!**)

Dále v projednávané věci návrhu programu, cituji zápis str. 2:

„Poté p. starosta požádal, zda má někdo návrh na doplnění programu.“

V této části jednání žalovaného, na výzvu starosty řídicího jednání, dostal slovo žalobce Krejza **starší** k podání svého návrhu na doplnění programu zasedání žalovaného. Proto ve smyslu a direktivního ustanovení § 4 bodu 6 a 7 jednacího řádu žalovaného, kde se definuje co musí obsahovat návrhy určené k zařazení na pořad jednání zasedání žalovaného a jak musí být návrhy zpracovány, aby umožnily členům žalovaného komplexně posoudit problematiku a přijmout účinná opatření (rozhodnutí), v tomto případě podle § 94 odst. 2 obecního zřízení.

Toto právo žalobci umožňuje § 16 odst. 2 písm. c), f, a g), a jednací řád žalovaného § 7 odst. 19 a § 6 odst. 4 a to ústně. Zákon ani jednací řád, v rozporu s § 96 obecního řízení, neobsahuje podrobnosti jednání žalovaného, tedy ani proceduru podávání, návrhů na projednání přímo na zasedání žalovaného. Všechny požadované skutečnosti v jednacím řáde žalobce dodržel.

Přesto, při výkonu tohoto práva, bylo žalobci obstrukcí žalovaného, v rozporu se zákonem a jednacím řádem ust. § 11 odst. 2 odejmuto slovo. Cituji zápis žalovaného str. 6:

„p. starosta

- vzal jsem vám slovo technickou, p. Krejzo přečtete to na kabelovou televizi nebo do novin

Poté p. starosta přerušil jednání na 5 minut.

Po přestávce p. starosta pokračoval v jednání. Sdělil, že diskuze, která měla být k programu sklouzla, **protože k programu jednání se nikdo nevyjádřil**, bohužel, **všechno byly zase věci, které jsou mimo**. Dal návrh hlasovat o návrhu programu. Opět se hlásil p. Krejza st., p. starosta mu sdělil, že měl šanci s tím, že nemluvil k programu. Dám vám šanci za chvíličku.

Hlasování o návrhu programu - pro 16, proti 0, zdrželi se hlasování 0 - program schválen.“

To měl podle zákona přezkoumat NSS a vypořádat se s tím ve smyslu petitu, to neučinil.

Takže celé posouzení, podle ust. § 82 s.ř.s. a ust. § 87 odst. 1 s.ř.s., že soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu ke dni svého rozhodnutí, je posouzení v rozporu se skutkovým stavem a KS rozhodl o žalobě v rozporu s právním řádem a nesprávně, **že žalobce není v této části žaloby**, jíž bylo brojeno proti upření práva občanovi obce přímo předkládat vlastní návrhy na projednání věci v průběhu zasedání žalovaného, **aktivně legitimován**.

Tímto posouzením se NSS nevypořádal a naopak s posouzením KS plně souhlasil jako se správným a navíc zkonstatoval, že KS v odůvodnění rozsudku provedl naprosto srozumitelný rozbor a výklad dovolávaných ustanovení obecního zřízení včetně vysvětlení odlišností jednotlivých případů a způsobů a způsobu uplatnění práv vyplývajících z každého z nich. Ve smyslu k požadovanému petitu žaloby jde o prostou fabulaci NSS.

Důkazy : Zápis 22 zasedání žalovaného ze den 14.12.2005 CD .

Stanovisko města k právům občana garantované jednacím řádem ze dne 25.6.04 kopie

Rozhodnutí Města Roudnice n/L č.j. SR/11/Fr/05 ze dne 12.1.2005 kopie

Jednací řád zastupitelstva města Roudnice n/L ze dne 28.4.2003 CD

Sdělení MV ředitelce KÚ Ústeckého kraje č.j.: ODK-623/2-2005 ze dne 6.4.2005

V.

Např. mj., vadou rozhodnutí v nesprávném posouzení správního soudu se kterou se NSS nevypořádal, je naprosto nekompetentní a protiprávní výklad KS, kdy pro úplnost ještě soud poznamenává, k ust. § 92 odst. 3 obecného zřízení které stanovuje, že zastupitelstvo obce je schopno se usnášet, je-li přítomna nadpoloviční většina všech jeho členů, **jinak předsedající končí zasedání** s tím, že se musí konat jeho náhradní zasedání. Ze zápisu 22. veřejného zasedání zastupitelstva ze dne 14.12.2005 soud **zjistil**, (tady POZOR!!!) že předsedající schůze v souladu s obecním zřízením a s jednacím řádem žalovaného na **začátku** zasedání zastupitelstva ověřil přítomnost nadpoloviční většiny všech členů zastupitelstva. Poté co v průběhu zasedání – **během programu bod 15 Diskuse poklesl počet přítomných zastupitelů (!!!!!)**, v důsledku čehož zastupitelstvo již nebylo schopno se usnášet (!!!!), žalované zastupitelstvo již nehlasovalo o nějakém dalším usnesení, neboť ani nevznikla potřeba nějaké další usnesení (p.n. rozhodnutí ?) schvalovat (p.n. rozhodovat ?) a jeho zasedání bylo ukončeno (p.n. ke skutkovému stavu, zasedání bylo ukončeno, až když byl pořad jednání vyčerpán a nikdo se již nehlásil o slovo v probíhajícím bodě programu č.15 diskusi na základě první věty ust. § 12 odst. 1 jednacího řádu !!! Což byl **podle soudu**), což byl postup **zcela v souladu s ust. § 92 odst. 3 obecního zřízení**. Nikdo nezkoumal a neposuzoval, že v bodě 15. diskuse byly podány podněty připomínky a návrhy na projednání a o nich mělo zastupitelstvo rozhodnout podle § 94 odst. 2 obecního zřízení, jak správní soud správně popsal v odůvodnění: cituji „*Postup podle § 16 odst.2 písm. f) tohoto zákona totiž evidentně předpokládá, že o podnětu ze strany občana (žádosti o projednání určité záležitosti v oblasti samostatné působnosti radou obce zastupitelstev obce) bude nejprve tímto orgánem rozhodnuto, a teprve na základě kladného rozhodnutí dojde k samotnému projednání podnětu na zasedání rady či zastupitelstva obce.*“ , a žalované zastupitelstvo nebylo usnášeníschopné a přesto žalovaný pokračoval v jednání v rozporu ust. § 92 odst. 3 obecního zřízení dál. Bez jakékoliv reakce KS a NSS.

V tomto případě jde o právní nihilismus, korupční jednání nebo naprostou právní negramotnost správního soudu v obecním řízení.

Jak je prokazatelné ze zápisu 22.zasedání zastupitelstva ze dne 14.12.2005 a formulace ust. § 92 odst. 3 obecního zřízení, soud nesprávně provedl přezkum skutkového stavu a formulaci zákona vykládá nesprávně.

Ust. § 83 odst. 1 obecního zřízení prikazuje, že „Člen zastupitelstva obce je povinen zúčastňovat se zasedání zastupitelstva obce a plnit úkoly, které mu byly uloženy a vystupovat tak, aby nebyla ohrožena vážnost jeho funkce!“

Na straně 56 zápisu z 22.zasedání je průkazné, že **jednání zastupitelstva probíhalo** – pokračovalo bodem 15. Diskuse. Z jejího průběhu je průkazné, že účastníci zasedání přednášeli návrhy, připomínka a podněty, též požadovali projednání určité záležitosti v samostatné působnosti zastupitelstva obce. Které na základě povinnosti podle ust. § 83 ObecZ, úkolu definovaného v ust. § 94 odst. 2 ObecZ, musí zastupitelstvo projednat rozhodnutím, podle ust. § 87 ObecZ.

Ust. § 87 ObecZ jasně definuje jak zastupitelstvo rozhoduje, „K platnému usnesení zastupitelstva obce, rozhodnutí nebo volbě je **třeba** souhlasu nadpoloviční většiny všech členů zastupitelstva obce, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak. V souvislosti s tímto ustanovení dále ust.

§ 92 odst. 3 definuje, „Zastupitelstvo obce je schopno se usnášet, je-li přítomna nadpoloviční většina všech jeho členů. **Jestliže** při zahájení jednání zastupitelstva obce nebo **v jeho průběhu není**

přítomna nadpoloviční většina všech členů zastupitelstva obce, ukončí předsedající zasedání zastupitelstva obce. Totéž nařizuje jednací řád zastupitelstva města Roudnice n/L v ust.

§12 Ukončení zasedání zastupitelstva města, odst. 1. Předsedající prohlásí zasedání za ukončené, byl-li pořad jednání vyčerpán a nikdo se již nehlásí o slovo. Rovněž prohlásí zasedání zastupitelstva města za ukončené, **klesl-li počet přítomných členů zastupitelstva pod nadpoloviční většinu!!!** Ze zápisu 22. zasedání žalovaného je prokázáno, že zasedání pokračovalo bez přítomnosti nadpoloviční většiny všech zastupitelů, jak to potvrdil řídící zasedání žalovaného starosta Kubínek strana 58 zápisu, 6 řádek odspodu. Cituji:

„p. starosta

- **zasedání skončilo**, teď je diskuze (p.n. bod odhlasovaného programu č. 15!!!!)

p. Krejza st.

- moment to byl bod zasedání diskuze, čili zastupitelé neudělali to, že zrušili bod diskuze

p. starosta

- **pakliže není nadpoloviční většina, tak není usnášeníschopné !!!!**

(viz § 92 odst. 3 ObceZ a jednací řád § 12 obecního zřízení a § 12 jednacího řádu zastupitelstva města Roudnice n/L)

p. Krejza st.

- diskuze nebyla ukončena“.

Tato skutečnost, že není počet přítomných členů zastupitelstva zapsaný v zápise, aby byl tento stav přezkoumatelný, to je v rozporu s obecním zřízením. To opět správní soudy nepřezkoumaly a rozhodly, že žaloba se zamítá. Jde o další vážnou vadu soudního rozhodnutí.

Zákon o obcích v ust. § 95 ObceZ odst. 1 přikazuje, že „o průběhu zasedání zastupitelstva obce se pořizuje zápis, který podepisuje starosta nebo místostarosta a určení ověřovatelé“, ti mají plnit úkol, který jim byl jako ověřovatelům uložen, ověřovat a zkontrolovat jestli zápis odpovídá průběhu zasedání a ust. obecního zřízení. „**V zápise se VŽDY uvede počet přítomných členů zastupitelstva obce**, schválený pořad jednání zastupitelstva obce, **průběh** zasedání a výsledek hlasování a přijatí usnesení.“ Ust. §14 odst.2 jednacího řádu stanovuje, že schválený – **ověřený zápis osvědčuje průběh jednání žalovaného** a obsah usnesení. Jeho nedílnou součástí je vlastnoručně podepsaná listina přítomných členů zastupitelstva města. Pokud není vedena evidence vždy přítomných členů zastupitelstva, evidencí předčasných odchodů a pozdních příchoďů, jde o bezcenný dokument, který nic neověřuje a neosvědčuje o usnášení schopnosti zastupitelstva nic nedokazuje, ani k ověření zákonného postupu ve smyslu ust. § 92 odst. 3. To je další vada rozhodnutí, se kterou se NSS nevypořádal.

Jednací řád zastupitelstva města Roudnice n/L ve svém ustanovení § 5 odst. 1 nařizuje, že „Členové zastupitelstva města jsou **povinni** zúčastňovat se každého zasedání zastupitelstva města (§ 83 odst. 1 zákona o obcích) . Případnou svou neúčast na zasedání zastupitelstva jsou členové zastupitelstva **povinni oznámit starostovi** předem s uvedením důvodu své neúčasti; **stejně tak pozdní příchod nebo předčasný odchod** člena zastupitelstva města ze zasedání oznamuje člen zastupitelstva starostovi. Výkon této oznamovací povinnosti členů zastupitelstva se samozřejmě musí zapsat do zápisu o průběhu jednání, z logiky výkladu ust. § 92 odst.3 obecního zřízení.

Ust. § 14 jednacího řádu v Organizačně technických záležitostech zasedání zastupitelstva upřesňuje, v bodě 2, schválený zápis ověřuje průběh jednání zasedání zastupitelstva města, tedy i počet vždy přítomných zastupitelů ve smyslu zákona o obcích. V bodě 3. že v zápise se uvádí mimo jiné: jména omluvených i neomluvených členů zastupitelstva města, počet přítomných členů zastupitelstva města.

Na základě těchto zákonných a pravomocných ustanovení, je logické a prokázáno, že na jednání zastupitelstva v jeho průběhu musí být přítomna nadpoloviční většina všech členů zastupitelstva města a tento skutečný počet vždy přítomných členů zastupitelstva, včetně jejich příchoďů a odchodů během zasedání žalovaného, musí být vždy zapsán v zápise. **To z důvodu, že zápis je podle jednacího řádu zastupitelstva města osvědčením o zákonném průběhu jednání zastupitelstva města**, pro

dozorový a kontrolní orgán. Zastupitelstvo je podle § 92 odst. 3 schopno usnášet jedině když je přítomna nadpoloviční většina všech členů zastupitelstva města, a pokud tomu tak není, **musí se zasedání zastupitelstva města ukončit.**

Proto stanovisko soudu je ovšem v rozporu se zákonem obcí a skutkovým stavem, nemá logiku a oporu v platných ustanoveních obecního zřízení ani v jednacím řádě zastupitelstva města. Tedy poznámka KS pro úplnost k ust. § 92 odst. 3 ObecZ na závěr je bezcenná proklamace a fabulace.

VI.

Navrhovateli nejde v této cause o obstrukci nebo bezdůvodnou šikanu žalovaného zastupitelstva obce, navrhovateli naprosto nevádí strejcovský (lidský – spoluobčanský, přátelský) obecně zavedený neformální a všeobecně prováděný (tak se to dělá všude) postup při řízení a rozhodování věcí obecních, ale brání se korupčnímu, diskriminačnímu, šikanosnímu, klientelistickému a gubernátorskému způsobu jednání orgánů veřejné správy, která se chová servilně sama k sobě a ve směru k občanům vrchnostensky a diskriminačně, jak prokazuje tato causa. Bez vedení k jakékoliv odpovědnosti za zneužití pravomoci veřejného činitele, která jde tak daleko, že žalovaný proti právu občanů používá Městskou policii a vyvádí je ze zasedání, aby ji zabránil v podání návrhu, který se žalovanému nehodí. To se stalo opakovaně prokazatelně 15.12.2004 a 19.12.2006. Doposud orgány v trestněprávním řízení o tom nerozhodly a „zametli celou věc pod koberec“, s vědomím dozorového okresního zastupitelství. To je zatím obecná norma k vymahatelnosti základního práva občana.

Výkon „Dobré správy“ označuje takový postup správních orgánů, který je v souladu s právním řádem a zároveň mu nelze vytknout nepřiměřenost, svévolnost, účelovost, vyhýbavost, diskriminační a korupční chování, odpírání informací, nepřiměřené průtahy, administrativní nesrovnalosti a jiné nežádoucí znaky. Dobrou správou správní orgány usilují o právní jistotu občanů. Dosavadní postup žalovaného není v souladu s právním řádem ČR. V chaosu se nic pořádného neudělá. Ze zákona je veřejná správa službou veřejnosti, tedy veřejnou službou a každý, kdo plní úkoly vyplývající z působnosti správního orgánu, má povinnost zajistit v jednání rovné postavení zúčastněných a dále správní orgány mají povinnost se k zúčastněným osobám chovat zdvořile a podle možnosti jim vycházek vstříc. Dosavadní provádění veřejné správy je tzv. „vrchnostenské“, kde správní orgán vystupuje v nadřazeném postavení a k občanovi se chová, jako k poddanému, v rozporu s právním řádem.

V občanskoprávních vztazích, tj. i při samosprávě samosprávního společenství občanů je fakticky založen takzvaný osobní základ samosprávy obcí, tvořený respektive představovaný občany obce, vybavenými příslušnými právy, platí rovné postavení a je zaručena rovnost před zákonem. Občané na správě své obce mají při uplatňování svých práv rovné postavení jako orgány samosprávy. Ti mají právo předepsaným způsobem jen rozhodovat mezi zveřejněnými, podanými a veřejně projednanými návrhy.

Pokud se orgány obce a žalovaný chová ke svým povinnostem benevolentně, tak stejný přístup k právům a povinnostem musí přiznat i občanům své obce. To se prokazatelně neděje a angažované nekonformní občany svévolným výkladem právních ustanovení, prokazatelně diskriminují, šikanují a terorizují z pozice své funkce i policií. A v těchto případech jde o korupci, diskriminaci a šikanu občanů a NSS to svým rozhodnutím ještě legalizuje. Za takového skutkového stavu NSS bránění právu občanům. Na základě tohoto vadného rozhodnutí nemůže nikdo kontrolovat zneužití pravomoci veřejného činitele, zneužití veřejných prostředků a korupční jednání samosprávy a ani nekontroluje.

VII.

Na základě nesprávného posouzení soudu, jakého práva se vůbec žalobce dovolává, je celé rozhodnutí a odůvodnění irelevantní k petitu žaloby a to je opět závažná vada soudního rozhodnutí podle § 103 s.ř.s.

VIII.

Ústavní stížnost je podána ve lhůtě určené v § 72 odst. 3) s.ř.s. do 60 dnů od doručení rozhodnutí o posledním procesním prostředku, který zákon stěžovateli o ochraně jeho práva poskytuje; a § 75 odst. 2 písm. a) s.ř.s., stížnost která svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele musí být podána do jednoho roku ode dne, kdy ke skutečnosti, která je předmětem této ústavní stížnosti, došlo.

K napadené skutečnosti došlo doručením rozhodnutí NSS č.j. 3 Aps 6/2006 -78 dne 13.08 2007. Na základě této skutečnosti je ústavní stížnost podána ve lhůtě uvedené v § 72 a § 75 zákona č. 182/1993 Sb. do jednoho roku od skutečnosti, která je předmětem ústavní stížnosti.

IX.

Na základě tohoto výše zdůvodněného nesprávného, protiprávního rozhodnutí správních soudů o požadovaném právu a i petitu žaloby a že NSS podle § 12 odst. 1) s.ř.s., jako vrcholový soudní orgán ve věcech patřících do jeho pravomoci zajišťuje jednotu a zákonnost rozhodování správních orgánů a tím rozhoduje o kasačních stížnostech v případech stanovených tímto s.ř.s., a sleduje a vyhodnocuje pravomocná rozhodnutí soudů ve správním soudnictví a na základě zájmu jednotného rozhodování soudů přijímá stanoviska k rozhodovací činnosti soudů ve věcech určitého druhu a dále v zájmu zákonného a jednotného rozhodování správních orgánů se **NSS** v případech a postupem v tomto zákoně stanovených **může při své rozhodovací činnosti usnést na zásadním usnesení**, které je zveřejňováno a uznáváno jako precedent v realizaci a výkladu zákonných ustanovení obecního zřízení a tím ovlivňuje výklad a přiznávání základního práva zaručeného ústavním pořádkem všem občanům v obecním zřízení, tedy i navrhovateli,

žádám Ústavní soud, aby po projednání

toto napadené rozhodnutí, které je v rozporu se základním právem zaručeným ústavním pořádkem občanů obcí, zrušil a vrátil k novému rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Roudnici n/L dne **21. 8. 2007**

Martin Beneš

Přílohy: Poslední důchodový výměr ze dne 5.1 2007

Potvrzení o majetkových poměrech.

Lustrační osvědčení. MV č.j. SP-7401/1-LU-93 ze dne 10.06.1993.

Zápis 22 zasedání žalovaného ze dne 14.12.2005 CD vel.

Stanovisko města k právům občana garantované jednacím řádem ze dne 25.6.04 kopie

Rozhodnutí Města Roudnice n/L č.j. SR/11/Fr/05 ze dne 12.1.2005 kopie

Jednací řád zastupitelstva města Roudnice n/L ze dne 28.4.2003 CD

Sdělení MV ředitelce KÚ Ústeckého kraje č.j.: ODK-623/2-2005 ze dne 6.4.05 kopie

Elektronicky na CD: spis Krajského soudu v Ústí n/L č.j. 15 Ca 36/2006-35, ze dne 31.5.2006

Kasační stížnosti č.j. Aps 6/2006-76

Rozsudek NSN Aps 6/2006-76 z dne 19.7.2007,

Jednací řád Zastupitelstva města Roudnice n/L ze dne 28.4.2003.

Zápis 22.zasedání zastupitelstva Rce n/L ze dne 14.12.2005
Správní žaloba č.j. 15 Ca 36/2006-35 ze dne 31.1.2006
Vyjádření žalovaného ze 17.3.2006
Repliky žalobce
Rozsudek KS v Ústí n/L č.j. 15 Ca 36/2006-35, ze dne 31.5.2006
Kasační stížnost ze dne 13.6.2006
Rozsudek NSS č.j. 3 Aps 6/2006 – 76 ze dne 19.7.2007